

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

สำนักงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

วันลงทะเบียน.....

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล..... นส. มนต์ตรา พันธุ์พัก..... รหัสบุคคล.....003584.....

เบอร์โทรภายใน.....1135.....เบอร์โทรมือถือ ...0811984811.....

Email Address...meowmontra@gmail.com.....

หน่วยงาน หน่วยงานตรวจผู้ป่วยนอกสูติกรรม งานการพยาบาลสูติศาสตร์ - นรีเวชวิทยา

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาริบัติ

*ชื่อ-สกุล..... นส. มนต์ตรา พันธุ์พัก..... รหัสบุคคล.....003584.....

(ผู้ที่ได้รับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง ฉันเกิดมาเพื่อสิ่งนี้

ในบางครั้งเราเคยสงสัยไหมว่าทำไมเราถึงได้มาอยู่ตรงจุดนี้ จุดที่ต้องมาเป็นพยาบาลให้การดูแลผู้ป่วย ฉันก็เคยเป็นคนหนึ่งที่คิดแบบนั้นและถามตัวเองว่า “ทำไมฉันถึง มาเป็นพยาบาล”

ฉันเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะปานกลางพ่อทำงานรับจ้างทั่วไป ส่วนแม่เป็นแม่บ้านดูแลบ้านและลูกๆ ฉันมีพี่น้องรวมทั้งตัวฉันด้วย สี่คนอายุไล่เลี่ยห่างกัน 1-2 ปี ดังนั้นเมื่อถึงวัยที่ต้องเรียนหนังสือทุกคนเรียนไล่ชั้นกัน พ่อในฐานะหัวหน้าครอบครัวต้องการให้ลูกๆได้รับการศึกษาที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ จึงส่งให้เรียนที่โรงเรียนเอกชนใกล้บ้านทุกคน ทำให้ครอบครัวมีรายจ่ายมากขึ้นพ่อต้องทำงานหนักเพื่อหาเงินมากเพื่อให้เพียงพอกับรายจ่าย หนทางหนึ่งที่จะทำให้ได้เงินมากขึ้นคือไปทำงานเป็นพนักงานขับรถที่ต่างประเทศ พ่อจะได้กลับบ้านแค่ปีละ 1 ครั้ง ในตอนเด็กจำได้ว่าเวลาพ่อกลับมาเราทุกคนในบ้านจะดีใจมากเพราะพ่อจะมีของมาฝากและพาพวกเราไปเที่ยวสวนสนุก ได้เล่นเครื่องเล่นต่างๆ พ่อพาไปเที่ยวห้างไปซื้อเสื้อผ้าและตุ๊กตา ฉันมีความสุขและดีใจมากเวลาที่พ่อได้กลับมาอยู่กับฉันที่บ้าน จากการที่ครอบครัวเรามีรายจ่ายเยอะและพ่อเป็นคนที่ต้องทำงานหนักคนเดียวและไม่อยู่บ้าน แม่จึงเป็นเพียงคนเดียวที่ต้องดูแลลูกๆทั้ง 4 คน และต้องทำงานบ้านทุกอย่าง ฉันได้สัมผัสถึงความลำบากเหน็ดเหนื่อย ของพ่อและแม่ ฉันตั้งใจเรียนเพื่อตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ไม่ยอมให้ท่านผิดหวัง การเรียนของฉันอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อจบ ม.6 ก็ถึงเวลาที่ต้องเลือกว่าจะเรียนสาขาไหนเพื่อมุ่งไปทำงานอาชีพที่เราชอบ แต่ฉันกลับตอบตัวเองไม่ได้ว่าชอบที่จะเป็นอะไรสิ่งที่ฉันทำได้ขณะนั้นคือเลือกเรียนตามเพื่อน เลือกโดยไม่รู้ว่าจะต้องไปเรียนที่ไหน การเรียนเป็นอย่างไร และแล้วในที่สุดผลสอบเอนทรานซ์ก็ออกมา ฉันรู้สึกตื่นเต้นมากเมื่อบุรุษไปรษณีย์ได้นำจดหมายผลการสอบมาส่งที่หน้าบ้าน ฉันออกไปรับแล้วเปิดดูผลสอบเขียนว่าฉันสอบติดพยาบาลรามาฯ ทุกคนในบ้านรวมถึงตัวฉันดีใจมากที่สอบเอนทรานซ์ติด ฉันเพิ่งมารู้ภายหลังว่าต้องไปเรียนพื้นฐานที่ศาลายา จ.นครปฐมเป็นเวลา 1 ปี และกลับมาเรียนด้านพยาบาลที่โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี จ.กรุงเทพฯอีก 3 ปี ฉันรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงในชีวิตที่จะเกิดขึ้นในอีก 4 ปีข้างหน้า ช่างนานเหลือเกิน แต่ฉันบอกกับตัวเองว่า “ฉันต้องทำได้”

ในช่วงเรียนฉันรู้สึกลำบากใจในการเข้ากลุ่ม ไม่สะดวกใจในการพูดแสดงความรู้สึกในกลุ่ม และลำบากใจมากที่ต้องไปชักประวัติผู้ป่วย ฉันชอบเรียนแบบรายวิชาในห้องเรียนมากกว่า แต่ความคิดหนึ่งก็บอกมาว่า “ฉันสามารถสอบเข้ามาเรียนได้แล้ว ฉันก็ต้องทำให้ผ่านไปได้” สุดท้ายฉันก็เรียนจบการศึกษามาได้ด้วยคะแนนเกียรตินิยมอันดับสอง ครอบครัวภูมิใจในตัวฉัน ฉันเองก็ภูมิใจในตัวเองที่สามารถทำได้สำเร็จดังใจคาดหวัง หลังจบการศึกษาฉันได้ทำงานที่แผนกสูติกรรม ฉันมีความสุขที่ได้ทำงานและมีรายได้กลับไปช่วยเหลือพ่อแม่และครอบครัว และเมื่อฉันมองย้อนกลับไ้ว่าทำไมฉันถึงมาอยู่ตรงนี้ทั้งๆที่จริงแล้ว บุคลิกฉันไม่ใช่คนชอบพูด ไม่ชอบที่จะต้องดูแลใส่ใจคนอื่นที่ไม่ใช่คนในครอบครัว ฉันคิดว่ามันเป็นพรหมลิขิต และความใจสู้ของฉัน เพราะในตอนทีเลือกอันดับในการสอบเอนทรานซ์ อันดับ1 ฉันเลือกคณะพยาบาลที่ศิริราช อันดับสองคณะพยาบาลที่รามฯ อันดับสามและอันดับสี่เลือกคณะบัญชีตามเพื่อน บอกตามตรงฉันไม่รู้ว่่าอันดับหนึ่งและอันดับสองต้องเรียนต่างที่กัน ฉันรู้แค่ว่าเป็นพยาบาลที่มหาวิทยาลัยมหิดลเหมือนกัน และที่แปลกคือฉันจำได้ว่าในตอนเด็กฉันเคยมาโรงพยาบาลรามาธิบดีกับคุณย่า จำได้ว่าได้ไปวิ่งเล่นที่สวนหย่อมที่มีทางเดินแคบๆ ยาวๆ ระหว่างตึกจำได้ฝังใจ ฉันเลยคิดว่าคนที่คนเราได้มาอยู่ในที่ที่หนึ่งได้ไม่ใช่เรื่องบังเอิญแต่เป็นสิ่งที่กำหนดมาแล้วว่าเราต้องมาอยู่ที่นี่เพื่อดูแลผู้คนให้การพยาบาลผู้คน ทุกครั้งที่มองกลับไปถึงเรื่องราวต่างๆตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ทำให้ฉันได้คิดว่าฉันเกิดมาเพื่อสิ่งนี้ คือการดูแลให้การพยาบาลผู้ป่วย ดูแลพ่อแม่และคนในครอบครัว เกิดมาเพื่อเป็นพยาบาล

“เราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นได้ โดยมีความเพียรพยายาม-ความอดุสาหะเป็นที่ตั้งและมีพรหมลิขิตหรือโชคความนาเป็นลิ่งหนุนนำ ทุกอย่างมาพร้อมภาระหน้าที่ ดังนั้นไม่ว่าเราจะอยู่ในบทบาทใดขอให้ทุกคนตั้งใจทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดก็จะเกิดผลดีทั้งต่อตนเอง บุคคลรอบข้างและสังคมโดยรวม”

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน)..... มนต์ตรา พันธุ์พัก

(นางสาว มนต์ตรา พันธุ์พัก)

ลงชื่อ(หัวหน้าหน่วย)..... น. นกอร เอี่ยมสำอางค์

(นางสาว นกอร เอี่ยมสำอางค์)

สังกัด หน่วยตรวจผู้ป่วยนอกสูติกรรม งานการพยาบาลสูติศาสตร์ – นรีเวชวิทยา

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาธิบดี

19 เมษายน 2565